

**Žaloba podaná dne 25. listopadu 2008 – Komise
Evropských společenství v. Francouzská republika**

(Věc C-512/08)

(2009/C 44/48)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Rozet a E. Traversa, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Francouzská republika tím,
 - že podle článku R-332-4 Code de la sécurité sociale (zákon o sociálním zabezpečení) činí úhradu výdajů za zdravotní služby, které jsou dostupné v lékařské ordinaci a které vyžadují použití značného materiálního vybavení, jak je uvedeno v článku R-712-2 II des Code de la santé publique (zákon o veřejném zdraví), závislou na vydání předchozího povolení,
 - že ani v článku R-332-4 ani v jiném ustanovení francouzského práva nestanoví možnost přiznat pacientovi pojištěnému ve francouzském systému sociálního zabezpečení dodatečnou úhradu za podmínek stanovených v bodě 53 rozsudku ze dne 12. července 2001, Vanbraekel a další (C-368/98),
- nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 49 smlouvy o ES;
- uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby Komise vznáší dva žalobní důvody.

Svým prvním žalobním důvodem Komise zpochybňuje nezbytnost předchozího povolení pro možnost obdržení úhrady některé, nikoli nemocniční zdravotní péče provedené v jiném členském státě. I když totiž tento požadavek může být odůvodněn, pokud se týká zdravotních služeb provedených v nemocničním zařízení, nezbytností zajistit jak dostatečný a trvalý přístup k vyvážené nabídce kvalitní nemocniční péče, tak i udržení tím způsobených výdajů ve zvládnutelných mezích, nezdá se podle žalobkyně přiměřený, pokud jde o zdravotní služby poskytnuté mimo nemocnici. Mnohé nástroje mohou omezit případný finanční dopad zrušení předchozího povolení, jako je možnost členských států určit rozsah péče hrazené zdravotním zabezpečením příslušející pojištěncům nebo vnitrostátní podmínky poskytování služeb, pokud nejsou diskriminační ani nevedou k omezení volného pohybu osob.

Svým druhým žalobním důvodem Komise mimoto vytýká, že ve francouzském právu chybí ustanovení umožňující přiznat pacientovi, který je pojištěncem francouzského sociálního zabezpečení, dodatečnou úhradu za podmínek stanovených v bodě 53 rozsudku ze dne 12. července 2001, Vanbraekel a další (C-368/98), totiž úhradu odpovídající rozdílu vzhledem k částce, na jakou by měl nárok, kdyby mu nemocniční péče byla poskytnuta v jeho vlastním členském státě. Pacienti pojištění v uvedeném systému sociálního zabezpečení tudíž údajně plně nepožívají práv, která jsou jim přiznána článkem 49 ES, ve světle výkladu Soudního dvora.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgie) dne
26. listopadu 2008 – Trestní řízení proti Vítoru Manuelu
dos Santos Palhotovi, Máriu de Moura Gonçalvesovi,
Fernandu Luísú das Neves Palhotovi, Termisu Ldaovi**

(Věc C-515/08)

(2009/C 44/49)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen

Účastníci původního trestního řízení

Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luís das Neves Palhota, Termiso Lda

Předběžná otázka

Porušuje článek 8 zákona ze dne 5. března 2002, jakož i články 3, 4 a 5 královského nařízení ze dne 29. března 2002 (prováděcí nařízení) články 49 a 50 [Smlouvy o ES] tím, že zahraničním zaměstnavatelům, kteří chtějí vysílat pracovníky, ukládají povinnost odevzdat před tím u orgánu pro dozor nad dodržováním sociálních zákonů oznámení o vyslání a mít připraveny k dispozici dokumenty, které jsou srovnatelné s belgickým individuálním vyúčtováním nebo vyúčtováním mzdy, takže přístup k belgickému pracovnímu trhu je zamezen nebo přinejmenším ztížen?